

استفاده از روش تخمیری به منظور هضم ضایعات پا سفید غربی (*Litopenaeus vannamei*)

رضا صفری^{1*} - زهرا یعقوب زاده² - حسن نصراله زاده ساروی³

safari1351@gmail.com

1،*2 و 3: پژوهشکده اکولوژی دریای خزر، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ساری، ایران

چکیده

یکی از روش های فرآوری میگو، بسته بندی آن بصورت سر و دم زده و فاقد پوسته می باشد. بنابراین انتظار بر این است که بعد از فرآوری میگو، حجم قابل توجهی از ضایعات تولید شده که برنامه ریزی مشخص و تعریف شده ای برای آن در ایران وجود ندارد. ضایعات مذکور دارای مواد معدنی، پروتئین،، رنگدانه آستاگزانتین و پلی ساکارید کیتوزان می باشند. یکی از روش های موثر در جهت استفاده بهینه از ضایعات میگو، استفاده از روش تخمیری و بهره گیری از باکتریهای لاکتیک بعنوان آغازگرهای میکروبی می باشد. در این مطالعه از لاکتوباسیلوس پلانتروم (جدا شده از دستگاه گوارش ماهی قزل آلی رنگین کمان) بعنوان آغازگر باکتریایی به همراه ملاس چغندر در جهت تخمیر ضایعات میگو (سر، دم و پوسته) استفاده شده و ضایعات مذکور پس از 3 روز نگهداری در دمای محیط مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که مقدار بازیافت پروتئینی 43/2٪ و میزان پروتئین در ماده خشک نهایی نیز 48/25 درصد بوده است. درصد کل اسیدهای آمینه و اسیدهای آمینه ضروری در ماده خشک نهایی به ترتیب 31/87 و 20/27 میلی گرم در هر گرم ماده خشک بوده است. بنظر می رسد با افزایش زمان تخمیر ضایعات بتوان به درصد بیشتری از بازیافت پروتئینی و متعاقب آن افزایش درصد پروتئین در ماده خشک نهایی دست یافت.

واژگان کلیدی: میگوی پا سفید، روش تخمیر، لاکتوباسیلوس پلانتروم، آغازگرهای میکروبی